

DERTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR B ZA 27 / ZO 28 OKTOBER 2018

"Wat kan ik voor u doen?" Zo vaak melden we ons aan een loket of aan een balie. Het stelt ons onmiddellijk op ons gemak, als een vriendelijke stem ons vraagt: "Wat kan ik voor u doen?" Aan vriendelijkheid hebben we allemaal behoefte. We voelen ons gerespecteerd. Of omgekeerd: Onze vriendelijkheid opent deuren. Argwaan smelt weg. Vriendelijkheid is al direct een uiting van respect voor de mens die voor ons staat. Elke ontmoeting dient met vriendelijkheid samen te gaan.

"Wat kan ik voor u doen?" dat is de reactie van Jezus voor de blinde bedelaar die om Hem geroepen heeft. Een blinde bedelaar is eigenlijk een mens zonder enige status. Hij is maar een bedelaar en bovendien blind. Hij kan zich ook niet weren. Hij kan alleen maar roepen. Men probeert zich van hem af te maken met een snauw, want hij kent je toch niet. Hij kan je niet zien. Wel wordt hij bij zijn naam genoemd: "Bar Timæus" maar dat betekent eigenlijk gewoon: Zoon van Timæus. Welke naam de ouders hem gegeven hebben, interesseert hen niet. Hij wordt maar gewoon aangeduid met 'de zoon van..', Wat hij nog aan aanzien heeft, ontleent hij aan zijn vader. Voor de omstaanders is hij dus een mens zonder eigen aanzien. Een mens die we zo gemakkelijk onze vriendelijkheid onthouden.

Zo zit de zoon van Bartimæus langs de weg. Totdat hij hoort dat Jezus voorbijkomt. Jezus is zijn hoop: Daarom schreeuwt hij het uit: "**Jezus, Zoon van David, heb medelijden met mij!**" Maar hij wordt gesommeerd om te zwijgen. Hij laat zich echter niet de mond snoeren en roept nog harder. "**Zoon van David, heb medelijden met mij!**" Dan ziet Jezus de blinde bedelaar en vraagt: "Wat kan ik voor je doen?" Jezus schenkt deze blinde man waardering en respect, zoals elke mens dat verdient. Jezus luistert naar het diepste verlangen van deze blinde man: "**Maak dat ik zien kan!**" Waarop Jezus zegt: "**Ga, uw geloof heeft u genezen.**" Het geloof geneest dus van blindheid. //Geloven opent ons de ogen.

U kent allemaal de volkswijsheid: "Liefde maakt blind." Een verliefde jongeman heeft zijn verstand uitgeschakeld en verblind van liefde loopt hij achter een knap meisje aan. Maar men kan het ook anders zeggen: "Liefde maakt ziende." Ogen van liefde zien meer dan iemand met een gereserveerde blik. Daarom kijken ouders anders naar hun kinderen en ervaren het als onrecht als er kwaad wordt gesproken van hun kind. En omgekeerd komt een kind tot ontplooiing, juist omdat het zich gezien weet door de ogen van onvoorwaardelijke liefde van de ouders. Die liefde van de ouders bieden hem/haar een thuis. Ze bieden veiligheid, geborgenheid. Die onvoorwaardelijke liefde schenkt leven. Liefde opent onze ogen. Omgekeerd: hoeveel eenzaamheid is er niet, omdat men zich niet meer gezien weet. Zo opent ook geloof onze ogen en laat ons tot leven komen. Geloof doet ons immers beseffen, dat er een God is, die het voor de minstens onder de mensen heeft opgenomen. Ook voor de blinde bedelaar die afgesnauwd werd door de omstaanders, is er een God van liefde, concreet in Jezus ons allen nabij.

"Hoeveel arme mensen zijn er wel niet die net als Bartimæus aan de kant van de weg zitten en zoeken naar de zin van hun bestaan? Hoeveel van hen moeten zich dan wel afvragen, hoe ze zo diep hebben kunnen vallen en hoe ze kunnen ontsnappen aan hun situatie? Maar juist zo'n persoon op wie zoveel aan te merken is, wacht op iemand die langskomt en zegt: 'Wat kan ik voor je doen. Heb goede moed! Sta op.' Helaas gebeurt juist vaak het tegenovergestelde. De neiging is om de armen op afstand te plaatsen, maar zonder het door te hebben, plaatsen we onszelf daarmee op afstand van de Heer. De Heer wijst de armen niet af, maar roept hen tot zich en troost hen."

Er wordt vandaag verteld dat Jezus en zijn leerlingen in Jericho aankwamen, op weg naar Jeruzalem. Het is eigenlijk de plek, waar de parabel van de barmhartige samaritaan gelokaliseerd wordt. In die parabel liepen de priester en leviet, twee tempeldienaren, voorbij aan de beroofde en gewonde man langs de weg. Nu zijn het de leerlingen die samen met Jezus op weg zijn naar Jeruzalem. Daar te Jericho begint hun hart al te gloeien van verlangen om Jeruzalem te mogen binnen trekken. De pelgrimslieederen worden al aangeheven. Ze willen niet gehinderd worden door een blinde bedelaar aan de kant van de weg en ze snauwen hem af.

Maar er is er één die hem wel hoort roepen en die zijn weg onderbreekt en erop ingaat: Jezus. En Hij vraagt "Wat kan ik voor jou doen?" De vraag is overbodig. Wat wil een blinde liever dan te zien en een dove dan te horen. Het is vooral een ontmoeting. Gezien worden. Waarde krijgen. Jezus geeft hem het woord, hij mag zich uitdrukken en zijn verdriet verwoorden.

Wij zijn ook als Bartmæus, blind, verblind, oogziek. Schuifelend door het leven. Maar Jezus ziet ons: "Wat kan ik voor je doen." En ook ons wil Jezus de ogen openen: "Je geloof laat je zien." Amen.